

[Statsministeren.]

Rigsdagens, Erhvervslivets og hele Befolkningens fælles Bestræbelser er tilvejebragt, er visse samfundsmæssige Reguleringer uundgaaelige — nu, som de var det, medens Venstre havde Regeringsmagten. Den anspændte Valutasituation gør ikke denne Nødvendighed mindre. At visse Reguleringer, indtil ændrede Forudsætninger er tilvejebragt, vil være lige saa nødvendige for os, som de var det i den forrige Regerings Tid, betyder imidlertid ikke, at det bliver den samme Politik, vi vil føre. Restriktioner vil altid volde Ulemper, men Resultaterne afhænger af, hvorledes der administreres. Indtil Forudsætningerne for deres Afskaffelse er tilvejebragt, er det vort Maal at søge de nødvendige Reguleringer administreret paa en Maade, der er til større Gavn for Samfundets Økonomi og Befolkningens Trivsel, end det lykkedes for Venstre.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen bad mig bekræfte, at Regeringen ikke vilde foretage administrative Handlinger, som den ved, at et Flertal i Rigsdagen ud fra principielle Synspunkter er imod. Jeg skal herpaa svare, at Regeringen er sig bevidst, at den er en Mindretalsregering, og at den agter ikke at udnytte sine administrative Beføjelser til at forfølge andre Formaal end dem, den forhaandenværende økonomiske Situation og Landets Genopbygning tilsiger.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen strejfede i sin Tale den Tanke, at Arbejderne ved deres Holdning under Venstre-regeringen har vanskeliggjort Genopbygningen. Jeg forstaar ikke denne Tale, hvis det ærede Medlem da sigter paa den socialdemokratiske Arbejderbevægelse. I de to Aar, Venstres Regering sad, kaldte Socialdemokraterne ikke paa noget Tidspunkt til Arbejdskamp. Tværtimod gik Arbejderbevægelsen i Spidsen for at skabe rolige Vilkaar for det Genopbygningsarbejde, der burde have fundet Sted, blandt andet derved, at Fagbevægelsen indgik paa en to-aarig Overenskomst, hvorved en, i Forhold til hvad vi har set i andre Lande, meget værdifuld Ro paa det danske Arbejdsmarked blev opnaaet.

Det er uberettiget af det ærede Medlem at ville antyde, at noget ansvarligt Medlem af den socialdemokratiske Arbejderbevægelse eller andre har tilskyndet til social Uro i dette Land, medens det ærede Medlem var Regeringschef. Det ærede Medlem skulde have været fair nok til at erkende, at netop den socialdemokratiske

Arbejderbevægelse over for de Kræfter, der spekulerede i social Uro i Danmark, satte alt ind for at sikre social Ro. At vi tillod os at kritisere det ærede Medlem, da han var den højtærede Regeringschef, for Regeringens økonomiske Politik, har intet at gøre med at opfordre til social Uro.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har gjort dybtgaaende litterære Studier, før han udarbejdede sin Ordførertale, og synes at føle Trang til at fremkalde en Citatkrig her under Finanslovdebatten. Jeg tvivler paa, at det konservative Parti kan have nogen Interesse i en saadan Kamp med Citater. Det ærede Medlem citerede en Bog, den nuværende højtærede Undervisningsminister i 1932 har skrevet som et Angreb paa og en Advarsel imod de fascistisk-nazistisk betonedede Bevægelser. Hvad om jeg — uden i øvrigt at ville drage nogen som helst Sammenligning — til Gengæld gravede Citater frem af Udtalelser, fremsat af nogle af det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Partifæller, som i dette Øjeblik sidder Side om Side med det ærede Medlem i denne Sal? Jeg tror ikke, det konservative Parti vil staa sig ved en saadan Strid, og jeg advarer det ærede Medlem mod at gaa videre ad den Vej, han betraaede.

Det ærede Medlem havde desuden studeret Socialdemokraternes Efterkrigsprogram „Fremtidens Danmark“ og fremhævede herfra et enkelt Citat, som paa een Gang fylder ham med Rædsel og Forargelse. Det drejer sig om et Citat, der lyder saadan:

„Før vi har ændret dette System, har vi ikke rensat hverken til Bunds eller til Tops. Krigen og Krigsøkonomien har rokket alvorligt ved dette System. Nu maa det aldrig vende tilbage“.

Hvad er nu det for et „System“, der efter socialdemokratisk Opfattelse ikke maa vende tilbage? Man finder Svaret ved at læse de foregaaende Linier i Programmet, som det ærede Medlem naturligvis glemte at citere. Det drejer sig om den Bølge af Kriser og Arbejdsløshed, der i Mellemkrigsaaarene skyldede hen over alle Verdens Lande, og som havde en ikke uvæsentlig Andel i de politiske Rystelser, der gennem 30erne truede Demokratiet og Freden for til sidst at føre til Nazisme og Krig. Det er mig ubegribeligt, at den konservative Ordfører, der dog bekender sig til Demokratiet, kan rystes i sin Sjæls Inderste af Forargelse over, at vi ikke ønsker disse Tilstande tilbage.